

1926, va viure de molt a prop la festa. La devoció del Ramon era molt alta i com sempre, la dona a casa tenia la feina més dura, preparar tota la casa per a que tot estigués a punt el dia assenyalat.

En època de batre, uns dies abans de Sant Magí, ella era l'encarregada de preparar tot el material per anar de la casa del carrer Estudivell a la vinya, situada en el terme de Montcortès, on passaven tots els dies de batre vivint a la cabana de la finca. Però a mitja feina calia tornar a Cervera, amb la filla, petita encara, i tots els trastos sobre el carro, desitjant que a la tornada, passada ja la festa, el temps fos bo per a poder acabar la feina de batre i així poder recollir tot el gra.

Eren temps difícils que, malgrat tot, es van superar i que van fer que el seu nét encara avui segueixi amb la tradició.

...

PERSONES COMPROMESSES AMB LA FESTA DE SANT MAGÍ

Eduard Montiu de Nuix

ISIDOR CÒNSUL GIRIBET

Nascut a Bellpuig el 1948 i mort a l'Hospital germans Trias de Badalona el 2009. Tothom el reconeixia com un dels principals promotors de la llengua catalana, activista literari, brillant escriptor, crític literari i assessor de les senyeres editorials PROA i Grup62. Durant molts anys ha estat un àvid caçatalents d'escriptors catalans.

En la seva llarga vida professional va actuar en dos àmbits, el de l'ensenyament i en el món editorial. Era Doctor en Filologia catalana, especialista en Verdaguer.

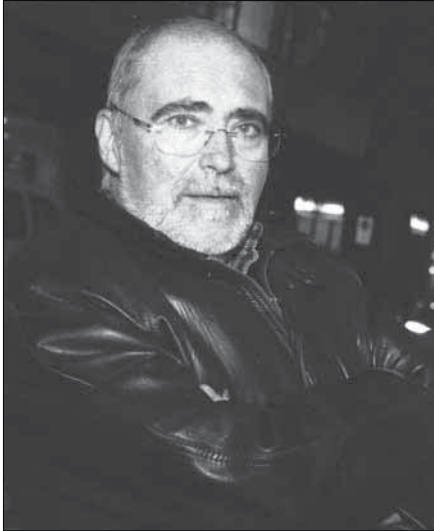
Com que coneixia molt bé el món dels polítics, mai va pensar en aquesta possibilitat.

Va residir a San Just Desvern.

Autor de diversos dietaris i llibres, tan literaris com de memòries.

En la Festa de Sant Magí, de la qual molt aviat en va ser pregoner, n'era l'ànima del llibret, Quaderns de Sant Magí, acostumava a ser el seu el primer article de fons, tractant temes de temàtica local, del qual n'era un especialista.

Un dels treballs que més temps li va portar va ser l'esplèndida edició del Llibre de Bellpuig. L'Ajuntament de Bellpuig ha estat a l'alçada i ha posat el seu nom a la biblioteca pública. Jo fa anys vaig fer un prec: l'Isidor tenia mèrits importants per a ser nomenat fill adoptiu de Cervera,

i encara ningú n'ha fet cas. Cervera s'ho perd, no l'Isidor Cònsul. Malauradament ja no està entre nosaltres.

En el seu enterrament multitudinari hi van assistir mig miler de persones per a donar el darrer adéu a un dels personatges més importants del món literari català.

Va ser incinerat i part de les seves cendres es van despendre a Cervera, Bellpuig i Espés.

Descansi en pau el nostre personatge.

ANTONIO PINTÓ PARADELL

Si bé va néixer a Igualada l'any 1937 des dels 6 anys vivia a Cervera. Va ser el responsable fins a la seva jubilació de la farinera "La Cervariense".

Era un home molt lligat a l'esport i a les associacions voluntàries. Va ser el

creador de l'Escola de Futbol de Cervera, i a més durant tres anys, President del Futbol Cervera.

Va succeir a Joan Salat en la direcció de l'Aula d'Extensió Universitària Cancellier Dou de Cervera, on hi va donar un impuls final.

L'Antonio era l'amabilitat en persona, un home afable, excel·lent conversador, tertulià del Casal de Cervera, i per sobre de tot, una bella persona.

Molt vinculat a la festa de Sant Magí, cada any tenia reservada una taula a la Plaça Major.

La seva mort sobtada va ser molt sentida, ja que res feia preveure el seu traspàs.

Cervera va viure una jornada de dol i l'Associació Sant Magí es va acomiadar d'ell amb un escrit.

ROSER DE NUIX CAPDEVILA

Era la darrera representant de la nissaga Nuix. Va néixer i morir a Cervera. Una vida que es va estroncar poc dies després de celebrar els 86 anys. Per fet d'haver nascut al carrer Santa Maria de Cervera, sempre va estar molt arrelada a la festa de Sant Magí. I com que la Roser de joveneta va estudiar música i tocava el violí, era un element més per sentir tan seva aquesta important festa cerverina. Sempre va estar present al sopar de Sant Magí, i la va fer molt feliç que el seu gendre, el Dr. Magí Raich fos escollit pregoner l'any 2001, i que l'any 2000 ho fos la seva dilecta amiga Rosa Fabregat, poetessa i acadèmica de farmàcia.

La Roser, a l'igual que la seva germana Montserrat, va passar moltes hores d'oci, viatjant i llegint. Ambdues estaven molt unides a la cultura, a l'igual que la seva altra germana M. Dolors.

Era una persona totalment dedicada

a la família, les darreres d'una generació en les que la dona no s'havia incorporat al món laboral, i per això va entregar tota la seva vida a la família.

Durant els tres anys en els que el seu fill Mossèn Josep M. va ser vicari de Cervera li feia molta il·lusió la seva participació en les festes del Santíssim Misteri i la festa també religiosa de Sant Magí.

A més dels Amics de la Música, la Roser formava part del Grup Bíblic, del grup laic Vida Creixent, de l'Aula d'Extensió Universitària, del Casal de la Gent Gran, del grup Càritas de Cervera i sòcia de la Creu Roja Local, de la qual el seu marit Eduard Montiu Codina en va ser director.

LLUÍS MELGOSA CREUS

Cerverí nascut l'any 1928, va ser sobretot un home molt imaginatiu.

El Lluís deixava el seu camió per anar a cercar l'aigua a la Brufaganya, tal i com també ho havia fet en Jaume Cura. Com

tothom sap el principal element de la festa és l'entrada de l'aigua miraculosa, després l'espígol, els animals i els portants, la missa, el sopar, els regals, el Pregoner i tants altres elements que donen lloc a l'esplèndida diada.

Altres fites que podríem destacar d'en Lluís és que era un home enamorat de Cervera. Va ajudar a la reconstrucció de l'església de Sant Antoni, va col·laborar amb el prestigiós escultor Subirachs en la construcció del Monument Cerverí de la Generalitat, en la construcció de les tanques i les grades del camp de futbol local, en la reconstrucció de la Pèrgola, i en tantes altres actuacions cerverines..., sense oblidar que durant molts anys fou el Rei Mag blanc i ros.

Una gran persona i un prohoms cerverí.

PILAR VIDAL GOMBAU

Més coneguda per la Senyora del Ferrocolor, el seu enyorat marit Amadeu Vidal Ricart va trobar en ella, l'esposa ideal. Quan en els anys 50 van fundar l'empresa Vidal Germans, Tres Uves i després Ferrocolor, va deixar la seva professió de perruquera per traslladar-se a Cervera i sempre va ser el seu segur puntal.

Cervera sempre tindrà un deute de gratitud amb aquesta família, que en temps durs i difícils va donar treball a més de mig miler de persones, i tant van contribuir en convertir Cervera en una localitat industrial.

La seva simpatia captivadora la feia una persona molt propera a tothom, d'aquelles persones que deixen petjada.

Feia un parell d'anys que en aquests

quadern ens fèiem ressò del traspàs del seu fill Amadeu, que va omplir de melangia a la nostra amfitriona.

Des d'aquesta mort poc més va venir a Cervera per recomanació mèdica, ja que els seus 86 anys i el seu delicat estat de salut no li permetien aquest desplaçament.

Sempre recordaré, a nivell personal, l'afecte que tenia pels seus amics. Quan fa tres mesos va morir la meua mare, ho vaig comunicar al seu fill Edmon, amb l'advertència que ho fes saber a la seva mare si ho creia convenient, i que, en tot cas, no li digués de cop sinó que l'anés preparant. Uns dies després vaig rebre la seva trucada telefònica, i el seu acomiadament, em va dir: jo també estic molt malament i aviat marxaré d'aquest món. A part de sentir molt la mort de la meua mare em va reiterar la seva estimació personal.

Com a bona Cerverina, Sant Magí formava part de la seva vida.

FRANCISCO BONET ESTELA

Longeu Cerverí, era el pare de l'actual Rector Mn. Antoni, i de la M. Carme, forner de professió.

Una de les persones que van liderar el grup Mas Duran.

Tertulià habitual del Casal de Cervera, formava part del grup del Dr. Boronat que passaven estones d'oci junts. Els darrers anys, quan la seva salut se'n ressentia pel pas dels anys (més de 90), freqüentava el Casal de la Gent Gran de Cervera.

Persona d'una gran memòria, bon sentit de l'humor, i d'una gran bonhomia.

Un gran devot de la festa de Sant Magí. Era d'aquelles persones que gaudia de les festes cerverines.

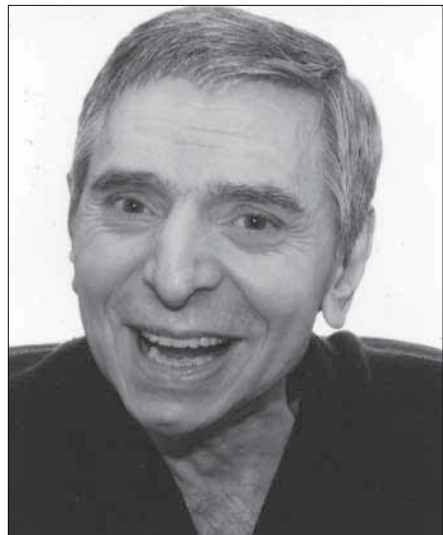
Va treballar molts anys al Sindicat de Cervera, i tenia el forn familiar en la seva pròpia llar.

Gran amic d'en Frederic Gómez, esperava els estius per retrobar-se a Cervera, i recordar temps passats.

En el seu enterrament es van llegir emotius escrits d'acomiadament, amb una sentida homilia del seu fill Mn. Antoni, i diverses intervencions. Dies després, la seva filla va fer un bell escrit a "La Veu de la Segarra", el qual a més del caràcter emotiu s'hi troba un acurat perfil, d'un home important dins de la vida Cerverina.

MANEL ALSINA BACARDÍ

Va néixer a Cervera l'any 1943 i va morir l'any passat als 66 anys d'edat. De professió forner, el seu forn era anomenat el de les grauetes, avui és el restaurant "l'Antic Forn" de la plaça major. Fa uns trenta anys van tancar el forn però continuaven tenint la botiga de pa a la plaça major, fins fa uns tres anys, quan van

tancar definitivament aquest renombrat establiment.

Durant quaranta anys va patir una malaltia crònica amb resignada paciència, i amb una excel·lent muller i família que van mitigar aquest anys dolorosos des de la seva joventut.

Per les nits, al forn, mentre feien el pa, era un lloc de tertúlia habitual.

La seva relació amb la festa de Sant Magí és que proporcionaven les coques el dia de la festa, fins que van tancar, llavors va passar al forn Xandri, la feina d'elaborar aquestes especials coques utilitzant una fórmula magistral, ja que es tracta d'una coca especial.

Per la seva dificultat en desplaçar-se passava moltes hores practicant el col·leccionisme de segells, una afició que vol una gran paciència i una dedicació especial.

Era, en definitiva, una persona amb molt bon caràcter i d'un tracte senzill i afable.

MARTÍ XANDRI PONS

Va néixer a Cervera l'any 1964 i va morir aquest any. Feia de forner des dels 24 anys i també va fer algun temps de pastisser.

Com podran observar els nostres lectors, aquest any és especial perquè ens han deixat quatre forners: pare i fill Xandri, Francesc Bonet i Manel Alsina.

Tenia una gran estimació pel seu ofici, i a més, era una persona molt complidora. Sempre va esmerçar una gran dedicació

per la festa de Sant Magí.

En les seves poques hores d'oci es dedicava a la ornitologia, on va guanyar diverses copes i trofeus participant en diversos concursos de cadernereres. Era una persona molt voluntariosa.

Col·laborava en el bingo de la festa major que es destinava als malalts d'Alzheimer. La seva mort, en plena joventut, va colpir a tots els cerverins.

SEBASTIÀ XANDRI BORRÀS

Pare d'en Martí, va ser forner durant 60 anys. El seu primer forn estava ubicat al barri de Sant Cristòfol. Durant uns anys, de forma temporal, va treballar al sindicat de Cervera.

El forn actual està situat a l'avinguda de Catalunya. Durant uns anys van fer societat amb l'Alzina i el Roc de la farinera.

Una fleca, el forn del Xandri, de les

més concorregudes de Cervera, amb un tracte molt acurat de la seva esposa, Montserrat Pons, de la veïna localitat d'Hostafrancs, que ha estat l'ànima de la botiga durant 49 anys.

Com que els forners feien principalment horari de nit, no podia fer activitat social, i l'única distracció del Sebastià era passar unes hores a la vinya.

Com hem dit abans, quan l'Alzina va tancar, ell era l'encarregat de fer, per la festa de sant Magí, les coques per l'esmorzar del dia 19 d'agost.

...

ELEGIA TARDORAL PENDENT

Joan Naboa Armengol

Fa molta por que tant de jovent no vulgui sentir ni parlar de la guerra, perquè és ben cert que el poble que ignora la seva

història està condemnat a repetir-la... ja que ni poble ni individu no escarmenten si no tenen coneixença de la mateixa. També sento pena, molta, quan penso en els dos cerverins *devots i col·laboradors* de Sant Magí que en el llarg dels anys ningú recorda.

Josep Civit Llovet.- Fill de Cervera. Naixença: 20-V-1880. Mort: 19-VIII-1936. Farmacèutic i banca (*Banca Civit*). Els elements constituents: tres fills petits i la mare de l'esposa que un any abans morí. Perfecte cavaller cristià. Al començament de la crema de les esglésies de Cervera, un milicià li va portar unes quantes Hòsties que va retirar de l'església de la Companyia -Sant Ignasi- (avui Auditori Municipal). Mai va voler desvetllar el nom del milicià. Era Membre practicant de l'església, de comunió diària. Discutidor en tota tesis, si la trobava mediocre o indefinida.

Josep Lloses Trullols.- Cerverí exemplar. Interventor de “la Caixa”. Cap de família: mare, esposa i tres fills. Un noi i

dos noietes petitones. Fou mort per “acollir” un missioner claretià. No fou oïble la súplica: Mateu-me a mi si voleu. Però deixeu aquest pare de família. La seva exemplaritat cívica i humana fou paral·lela a unes fonts principals: l’espiritualitat, la fe i la família. Aquests dos cerverins, els únics que es personaren a l’ex-universitat en acció d’acollir, sí que són els personatges més notables de la ciutat del segle XX.

A partir de la postguerra, en la reanimació de la festa, cap Pregoner n’ha fet referència.

Tenim pendent una “Elegia tardoral”.
Un prec que elevo a la Paeria.

La meva amistat personal justifica el relat transcrit.